

Interpelacja do Ministra Zdrowia Pana Konstantego Radziwiłła w sprawie zasad udzielania świadczeń opieki zdrowotnej członkom rodzin osób uzależnionych

Szanowny Panie Ministrze!

W trakcie posiedzeń Parlamentarnego Zespołu ds. Rozwiązywania Problemów Uzależnień, któremu przewodniczę, wskazano na istotne ograniczenie w dostępie do świadczeń zdrowotnych, dla członków rodzin osób uzależnionych. Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, członkowie rodziny osoby uzależnionej od alkoholu, dotknięci następstwami nadużywania alkoholu przez osobę uzależnioną, uzyskują świadczenia zdrowotne w zakresie terapii i rehabilitacji współuzależnienia oraz profilaktyki w wojewódzkich ośrodkach terapii uzależnienia i współuzależnienia. W ustawie zastrzeżono, że za te świadczenia od wymienionych osób nie pobiera się opłat.

Członkowie rodziny osoby uzależnionej od alkoholu mogą jednak uzyskać pomoc w zdecydowanej większości podmiotów leczniczych, realizujących świadczenia z zakresu leczenia uzależnień. Trudność pojawia się jednak w związku z art. 57 ust.2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Wskazany przepis uprawnia do korzystania ze świadczeń ambulatoryjnych, udzielanych bez wymaganego skierowania, osoby uzależnione od alkoholu, środków odurzających i substancji psychotropowych – w zakresie leczenia odwykowego. Członkowie rodziny osób uzależnionych, chcąc uzyskać pomoc terapeutyczną, zobligowane są do przedstawienia skierowania lekarskiego.

Pacjenci wywodzący się z rodzin z problemem uzależnienia charakteryzują się zazwyczaj tendencją do opóźniania decyzji o podjęciu leczenia, a także dominującym uczuciem wstydu, które utrudniają uzyskanie przedmiotowego skierowania. Warto dodać, że obecna procedura wymusza dodatkowe obciążenie lekarzy POZ, którzy w tym przypadku nie będą prowadzić leczenia, tylko dopełnią formalności. Ważność problemu uzasadniona jest także rozszerzającym się katalogiem uzależnień. Równie istotnym jest nieskrępowany dostęp do pomocy terapeutycznej dla osób uzależnionych od hazardu i ich rodzin oraz osób z problemem innych, tzw. nowych uzależnień.

Proponowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie zmiany w art. 57 ust.2 pkt. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zmiana polega na zastąpieniu brzmienia pkt 11, w sposób obejmujący wszystkich pacjentów zgłaszających się do placówek leczenia uzależnień i członków ich rodzin. Pragnę nadmienić, że zmiana przedmiotowych przepisów nie spowoduje dodatkowych kosztów, pozwalając na realizację zasady kompleksowości i dostępności leczenia.

Przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia, dnia 06.07.2016 r., podczas posiedzenia Parlamentarnego Zespołu ds. Rozwiązywania Problemów Uzależnień wskazywał, że przedstawiony problem jest przedmiotem

dyskusji w Ministerstwie. W związku z powyższym, zwracam się do Pana Ministra z następującym pytaniem:

1. Czy Ministerstwo Zdrowia prowadzi prace nad nowelizacją ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, uwzględniające zapewnienie swobodnego dostępu do świadczeń zarówno osobom uzależnionym, jak i członkom rodzin osób uzależnionych?

Z poważaniem
Poseł Małgorzata Zwiercan